

vidt jeg veed, hørte Rettighed til at benytte en Deel af Byens Jorder, altsaa Jordbrug, men efterat nu disse Jorder udenfor Byen for en stor Deel ere sondrede fra Grundparcellerne inde i Byen, er det klart, at disse sidste, forsaavidt de ere bebyggede — hvad der gjælder om den allerstørste Deel af dem — ikke indbringe Noget, hvoraf der kan svares Skat; nogle af dem afgive vel Indtægt derved, at de benyttes til industrielt Brug, men dette er kun en forsvindende Deel. Vilbe man sammenligne de Værdier, som det opgives, at Grundene i de forskjellige Kjøbstæder have — og disse Værdier ere som bekendt svævende, saa vilde man komme til det Resultat, at deres Værdi udgjør ikke 10 pCt. af Bygningernes Assurancefum, og det vil altsaa let indsees, at det er ufornuftigt at søge Skatteevnen for de faste Eiendommers Vedkommende efter denne Eiendebedel, medens de øvrige $\frac{9}{10}$ ere i saa høi Grad forskjelligt fordeelte. Den Grund, som er stærkt bebygget, bærer naturligviis Skatten med Lethed, medens den, der kun er svagt bebygget, bærer den med stort Besvær, men derved bliver Grundskatten særdeles trykkelige for de Uformuende, som ikke have været istand til at benytte deres Grund paa en saa fordeelagtig Maade som muligt. Det er derfor en simpel Retfærdighedshandling, naar man søger at lette Trykket af Grundskatten paa de Eiendomme, hvis Eiere ikke ere istand til at svare den, uden at maatte tage af deres Kapital eller søge andre Resourcer; det er en Opfattelse, som Alle, der nærmere kjende disse Forhold, maae være enige i. Dette er Grunden til, at Fleertallet har stemt for det Forslag, som i Lovforslaget indeholdes, og som gaaer ud paa, i Overensstemmelse med de virkelige Forhold, at fordele den Skat, som nu udbredes under Navn af Grundskat, men som Grunden albrig har kunnet bære, mellem Grund og Bygning; derved bliver det først en nogenlunde naturlig og retfærdig Skat og en Skat, som er istand til at kunne vedblive, og istand til at give et jevnt stigende Beløb, eftersom Kjøbstadens Folkemængde, Velstand og Bygninger udbide sig, uden at man behøver at paaligne Indvaanerne nogenfomhelst ny Kommuneskat. — Der er blyen yttret og jeg troer, at det

naturlig er den Betragtning, som er den overveiende for det ærede Mindretal, at det vilde være forbundet med store Ulemper og med stor Uret, dersom man, paa den her i Loven foreslaaede Maade, omfordeelte den Skat, som hidtil er opkrævet efter Grundtaxt, og lagde en Deel af den paa Bygningen. I den Aalebning er der allerede tidligere gjort opmærksom paa, at den Forandring, som derved kan indtræde for den enkelte Eier, vil være overmaade ringe, eftersom det hele Skattebeløb, sammenholdt med den betydelige Værdi, hvorpaa det vil blive fordeelt, naar en Deel er lagt over paa Bygningen, kun er af ringe Størrelse, og det er i Betænkningens Motiver anført, at det samlede Beløb af de paa Grundtaxt og paa Bygninger lignede Skatter for 58 Kjøbstæder, efter 5 Aars Gjennemsnit har stillet sig saaledes, at det for 11 Byer har udgjort mindre end 1 pro mille af Assuranceværdien, for 33 Byer mellem 1 og 3 pro mille, for 11 Byer mellem 2 og 3 pro mille, og kun for 3 Byer over 3 pro mille. Det, som man nu vil opnaae ved Regjeringens og Fleertallets Forslag, er, at de Grunde, som have en meget ringe Bebyggelse, faae nogen Lettelse, og det er ogsaa dem, som trænge meest dertil, medens de, som ere stærkt bebyggede, vilde faae en ringe Forhøielse, og de vilde bedst kunne taale den; vedtager man imidlertid ikke dette Forslag, men gaaer ind paa Mindretallets, saa vil Følgen blive den, at i alle de Byer, hvor der ikke er lignet synnerligt paa Bygningerne, Skatten paa de faste Eiendomme vedbliver at have den samme Størrelse, medens Byen udbider sig og Udgifterne til dens Fornødenheder stige. Den Skat, som man nu ansætter til $\frac{1}{10}$ af hele Skattebyrden, vil om ikke mange Aar — det lærer Erfaringen os, naar vi see det Standpunkt, paa hvilket mange Kjøbstæder stod for 20 til 30 Aar tilbage — i mange Kjøbstæder svinde ind til $\frac{1}{20}$ eller $\frac{1}{30}$, og man vil da ikke kunne undgaae at lægge nye Skatter paa de faste Eiendomme. Men jeg vil dog tillade mig at spørge: Er det ikke naturligere og billigere at gjøre dette nu i en meget lempelig Grad og lade Forholdet jevnt udbille sig af sig selv, end at give Kjøbstædernes Befolkning den Forestilling, at